

[Hartvig Frisch.]

ikke andet til end Udnævnelser, og med Navnet kommer straks den Autoritet, som omgærdet Manden med hele denne Utilnærmelighed.

Naar det ærede Medlem gik saa vidt i sin Despekt for Videnskabsmænd, der ikke netop er Professorer, at han som Støtte anførte, at man maatte rekurrere til Udlandet, saa synes jeg rigtignok, det ærede Medlem oversaa, at det, han omtalte, var jo Konkurrencer, ved hvilke man i de nordiske Lande netop altid har været interesseret i at drage Folk fra de andre nordiske Lande med. Saa jeg synes paa ingen Maade, at man kan nævne det som Støtte for, at vi her i Landet skulde staa saadan — og jeg spurgte det ærede Medlem, om han var af den Opfattelse —, at vi ikke i Tilfælde af en hvilken som helst Vakance i Professorposter ved Københavns Universitet skulde kunne besætte Posterne paa den almindelige Maade, som ellers i saadanne Tilfælde følges. Dette mener jeg ikke, at det ærede Medlem ved sit Svar paa nogen Maade har sandsynliggjort.

A. C. Mortensen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at jeg havde for tidligt opgivet Kampen for at faa Universitetet henlagt til Viborg. Jeg skal hertil kun sige, at jeg er i de sidste Aar mere og mere kommet til den Opfattelse, at Aarhus har været i Stand til at sætte saa stærke Kræfter og et saadant Initiativ ind paa denne Sag, at det er ganske umuligt for Viborg at konkurrere deroverfor. Derfor vil jeg anse en Fortsættelse af den Kamp, som jeg sammen med mange Viborgensere og sammen med tidligere Viborgensere som det ærede Medlem Hr. Pürschel har ført gennem en lang Aarrække for at skabe Stemning for at faa det jydsk Universitet til Viborg, for haabløst Arbejde. Jeg kan naturligvis ikke forhindre, at det ærede Medlem Hr. Pürschel har en anden Opfattelse; men det er mig ganske ubegribeligt, at han, efter hvad der er sket, kan have den.

J. Oskar Andersen: Jeg kan ikke med min bedste Villie begribe, hvad det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch alluderer til, naar han udtaler, at jeg har vist Mangel paa Forstaaelse for de videnskabelige — lad os sige: Privatmænd, der findes i dette Land. Jeg har ikke saa meget som antydnet noget saadant. Og jeg har ikke paa nogen Maade antydnet, at jeg betragter

Professornavnet som noget, der giver en særlig Autoritet. Det ligger mig ganske fjært.

Derimod har jeg gjort opmærksom paa det Faktum, og dette Faktum kan det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke komme udenom, at der kunde ikke laves et Universitet, hvis det skulde laves i Morgen. Der er faktisk en Række Poster indenfor de forskellige Fakulteter — maaske med Undtagelse af det medicinske —, som ikke vilde kunne besættes i Øjeblikket, hvis de skulde besættes ved Oprettelsen af et nyt Universitet.

Hartvig Frisch: Til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen vil jeg sige, at det er selvfølgelig kun en Paastand, det ærede Medlem opstiller, og jeg vil deroverfor opstille den Paastand, at hvis man gik til paa en hel Række Felter indenfor forskellige Fakulteter at aabne en Konkurrence for yngre danske Videnskabsmænd, vilde det være en meget let Sag — maaske med ganske enkelte Undtagelser, som jeg bad det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen om i saa Tilfælde at nævne — at faa besat den Række Poster, der kunde være tilstrækkelig til et Universitet i Jylland.

J. Oskar Andersen: Det vil være den letteste Sag af Verden at faa saadanne Poster besat ved Konkurrencer, hvis man nedskrev Kravene til de Ydelser, der skulde præsteres ved disse Konkurrencer, eller hvis man lod Konkurrencerne strække sig over saa lang Tid, at der blev givet Aars Respit til at uddanne sig videre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 91 Stemmer mod 33.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 13. Marts, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af Radiomodtagning.